

L. Minkuse balleti «Don Quijote» IV vaatus. Basilio — Verner Loo, Quiteria — Alme Leis

„Don Quijote“

„Estonia“ laval

L Minkuse balleti «Don Quijote» on ballett-ajaviide, meelelahutus, mis ei pretendeeri sügavamate tunnete tekitamisele vaatatajais. Hinnates seda balletti peab muutama vaatajaks, kes otsib balletist vaid kirevust, ilusaid tantse, kergest muusikat ja vähe või üldse mitte mõtet. «Don Quijote» balletina on väga kaugel oma kirjanduslikust algallikast. Cervantese Hispaaniast, Hispaaniast kui niisugusest üldse. See on balletti tühi se süüze ja tihiste tundekestega suurte tunnete asemel.

Don Quijote on autorite tahtel andnud balletile ainult oma nime, kuid ise on ta selles võõrkeha, kuna sisuliselt balletis midagi ei muutuks tema puudumisel. Balleti pealkirjaks võiks niisama hästi olla «Quiteria ja Basilio» ja Don Quijote väheseid funktsioone tegevuse arendamisel võiks täita iga teine tegelane, kellel polegi nii kuulsat ja kohustavat nime.

«Don Quijote» kui lavateose nõrkus teeb tema lavastamise raskeks. Nimi-osaline ei tantsi, programmi lugemata jääb külastajal arusaamatuks kogu viimane pilt, põhjendamatu on Quiteria isa äkiline meelemuutus jne. Balleti põisimist repertuaaris õigustab teatud määral «Don Quijote» tantsulisus. Lavastajal on võimalus peale klassikalise tantsu ülikirjalikult pakkuda ka romantilis-eksotiilisi toredooride ning mustlastantse, kitarre ja «hispaanialikku» temperamenti. Kõiki neid võimalusi on ohtrasti kasutanud ka RAT «Estonias» lavastaja V. Päri, kelle lavastuses on palju silmarõõmu.

A. Leis Quiteria osas sädeleb läbi kogu etenduse. A. Leis on väga kindel, hea tehnika ja tugeva lavasarmiga tantsija. Quiteriana on tema tants elurõõmus, kelmikas ja saavutab haripunkti variatsioonid Don Quijote unenäos ja viimase pildi pas-de-deux's. Sügavamateks tunneteavaldusteks ei arina talle see balleti kahjuks võimalusi.

U. Ulla annab tänavatantsitar Mercedesi osale huvitava ekspositsiooni, viib osa järjekindlalt ja loogiliselt II vaatuseni, mil ta kaob tegevusest. Ulla eredad esitused kasvab Mercedesi osa üle episoodi raamidest, saab Quiteria ja Basilio kõrval nagu teiseks ja huvitavamaks liiniks, mis jääb aga kahjuks lõpetamata. Sama maksab ka mustlaspaari (I. Pöder, V. Aren) kohta, kelle omavaheline konflikt jääb konfliktiks «üldse», kuna ta ei kasva millestki välja ega vii kuhugi. Arusa-

matu konflikti olemasolu eksitab nauhimast nende muudu head ja viimistletud ettekannet.

Meesosalistel on õnnestumisi tagasihoidlikumalt. V. Loo Basilio osa kujunemine on piiratud naiivsest süüzeest, mis näeb Basiliot rõõmsana ja muretuks igas olukorras. Tehniliselt ei ole V. Loo klassikalises pas-de-deux's praegu veel ülesande kõrgusel. Toreadoor Espadu tulek lavale on ette valmistatud nii suurejoonelisest ja ulatustlikust paraadist, et A. Hansoni tants Espadu osas ei suuda seda ületada. Camacho karikatuurne osa on V. Hauguse teostuses ere ja terviklik. Nimi-osaline V. Lutsu kehastuses on antud nappide vahenditega — kõrgustesse pööratud pilguga ja paari korduva žestiga. Pantomim on väga raske kunst, see osa vajaks rohkem lavastaja juhtivat kätt. H. Otto Sancho Panzana on mitmekülgsem, kuid ei kasuta veel kaugeltki kõiki osas peituvaid võimalusi.

Rühmatantsudes on V. Päri saavutanud lihtsate vahenditega meeldivaid kompositsioone. Paiguti häirib aga lava ülekujumine tantsijatega, mille tõttu tants ei pääse küllaldaselt mõjule. Eriti maksab see III vaatuse kohta, milles lava eesärel põlvitavad tantsijad varjavad solisti poole kehani.

V. Haasi dekoratsioonid ja L. Klauski kostüümid esitavad selle balleti nõuetele vastavat tinglikku, «balletilikku» Hispaaniat, sulades seega ühte kogu etenduse stiiliga.

S. Ots

NH m. 279 28. V 58.

„DON QUIJOTE“ „ESTONIA“ LAVALE

Pühapäeval toob RAT «Estonia» lavale uue balleti — Minkuse «Don Quijote». Balleti lavastab teatri peaballettmeister Viktor Päri. Don Quijote osas esineb Valter Luts, Sancho Panza mängib Heino Otto. Teistes osades tantsivad Aime Leis, Verner Loo, Ulla Ulla, Anatoli Hanson, Inge Pöder, Liia Leetma, Yvonne Raksnevitš, Artur Koit, Boriss Bli-nov jt.

Lavakujundus on Eesti NSV rahvakunstnikult Vol-demar Haasilt, kostüümid Leida Klausilt.

Pildil: Don Quijote ja Sancho Panza.

A. Alla foto

SVM 53,
27. 211 58

«Estonia» uueks balletilavastu-
soks M. L. Minkusa «Don Qui-
jote». Peaballettmeisteri V. Pärilavastus. Piltidel (üvalt alla): Don Quijote (V. Luts) Sancho Panza (H. Otto), Quiteria (A. Leis) ja Basilio (V. Loo).

RH m. 282 30. p. 58.

**BALLETT «DON QUIJOTE»
«ESTONIA» TEATRIS**

**TÄNA on Riiklikus Akadeemi-
lises Ooperi- ja Balletiteatris
«Estonia» L. Minkuse balleti
«Don Quijote» esietendus. (ETA.)**

L. Minkuse balleti «Don Quijote» IV vaatus. Basilio — Verner Loo, Quiteria — Alme Leis

„Don Quijote“

„Estonia“ lavail

L Minkuse balleti «Don Quijote» on ballett-ajaviide, meelelahutus, mis ei pretendeeri sügavamate tunnete tekitamisele vaatajais. Hinnates seda balletti peab muutuma vaatajaks, kes otsib balletist vaid kirevust, ilusaid tantse, kerget muusikat ja vähe või üldse mitte mõtet. «Don Quijote» balletina on väga kaugel oma kirjanduslikust algallikast. Cervantese Hispaaniast, Hispaaniast kui niisugusest üldse. See on ballett tühise süžee ja tühihiste tundekestega suurte tunnete asemel.

Don Quijote on autorite tahtel andnud balletile ainult oma nime, kuid ise on ta selles võõrkeha, kuna sisuliselt balletis midagi ei muutuks tema puudumisel. Balleti pealkirjaks võiks niisama hästi olla «Quiteria ja Basilio» ja Don Quijote väheseid funktsioone tegevuse arendamisel võiks täita iga teine tegelane, kellel polegi nii kuulsat ja kohustavat nime.

«Don Quijote» kui lavateose nõrkus teeb tema lavastamise raskeks. Nimi-osaline ei tantsi, programmi lugemata jääb külastajal arusaamatuks kogu viimane pilt, põhjendamatu on Quiteria isa äkiline meelemuutus jne. Balleti püsimist repertuaaris õigustab teatud määral «Don Quijote» tantsulisus. Lavastajal on võimalus peale klassikalise tantsu ilirikkalikult pakkuda ka romantilis-eksootilisi toreadooride ning mustlastantse, kitarre ja «hispaanialikku» temperamenti. Kõiki neid võimalusi on ohtrasti kasutanud ka RAT «Estonias» lavastaja V. Päri, kelle lavastuses on palju silmarõõmu.

A. Leis Quiteria osas sädeleb läbi kogu etenduse. A. Leis on väga kindel, hea tehnika ja tugeva lavasarmiga tantsija. Quiteriana on tema tants elurõõmus, kelmikas ja saavutab haripunkti variatsioonid Don Quijote unenäos ja viimase pildi pas-de-deux's. Sügavamateks tunneteavaldusteks ei anna talle see ballett kahjuks võimalusi.

U. Ulla annab tänavatantsitar Mercedesi osale huvitava ekspositsiooni, viib osa järjekindlalt ja loogiliselt II vaatuseni, mil ta kaob tegevusest. Ulla eredas esituses kasvab Mercedesi osa üle episoodi raamidest, saab Quiteria ja Basilio kõrval nagu teiseks ja huvitavamaks liiniks, mis jääb aga kahjuks lõpetamata. Sama maksab ka mustlaspaari (I. Pöder, V. Aren) kohta, kelle omavaheline konflikt jääb konfliktiks «üldse», kuna ta ei kasva millestki välja ega vii kuhugi. Arusaa-

matu konflikti olemasolu eksitab nautimast nende muidu head ja viimistletud ettekannet.

Meesosalistel on õnnestumisi tagasihoidlikumalt. V. Loo Basilio osa kujunemine on piiratud naiivsest süžees, mis näeb Basiliot rõõmsana ja muretuna igas olukorras. Tehniliselt ei ole V. Loo klassikalises pas-de-deux's praegu veel ülesande kõrgusel. Toreadoor Espadu tulek lavale on ette valmistatud nii suurejoonelisest ja ulatuslikust paraadist, et A. Hansoni tants Espadu osas ei suuda seda ületada. Camacho karikatuurne osa on V. Haguuse teostuses ere ja terviklik. Nimi-osaline V. Lutsu kehastuses on antud nappide vahenditega — kõrgustesse pööratud pilguga ja paari korduva žestiga. Pantomim on väga raske kunst, see osa vajaks rohkem lavastaja juhtivat kätt. H. Otto Sancho Panzana on mitmekülgsem, kuid ei kasuta veel kaugelki kõiki osas peituvaid võimalusi.

Rühmatantsudes on V. Päri saavutanud lihtsate vahenditega meeldivaid kompositsioone. Paiguti häirib aga lava ülekujumine tantsijatega, mille tõttu tants ei pääse küllaldaselt mõjule. Eriti maksab see III vaatuse kohta, milles lava eesäärel põlvitavad tantsijad varjavad solisti poole kehani.

V. Haasi dekoratsioonid ja L. Klauski kostüümid esitavad selle balleti nõuetele vastavat tinglikku, «balletiilikku» Hispaaniat, sulades seega ühte kogu etenduse stiiliga.

S. Ots